

FOYER MARTHE ROBIN - Brasschaat

wekelijks foyerblaadje 31 2021

Zondag 1 augustus

Tiende zondag na Pinksteren

Epistel : Paulus aan de Korinthiërs, I; 12, 2,11

Evangelie : Lucas, 18, 9 – 14

Het evangelie geeft een harde les: wij dragen allen iets in ons van de arme tollenaar, maar meer nog van de Farizeeër. Daarom luisteren we naar deze woorden : *“God, die uw almacht nog het meest openbaart door te sparen en te ontfermen, vermeerder uw barmhartigheid over ons”*. (gebed)

Vandaag beluisteren we een evangelie waarin de nederigheid, de zelfkennis van onze kleinheid, centraal staat. De hoofdpersonen zijn de Farizeeër en de tollenaar: de Farizeeër is de vertegenwoordiger van het uitverkoren volk, van de Israëlieten, de Joden; de tollenaar vertegenwoordigt de heidenen.

Uit: Dagmissaal

Deze Farizeeër heeft iets voorbeeldigs over zich. Dat hij naar de tempel gaat is ongetwijfeld goed. Dat hij in de tempel naar voren gaat om te bidden is ook goed. Wat hij zegt is in overeenstemming met de waarheid. Hij is geen rover, geen bedrieger, geen echtbreker en hij is ook anders dan de tollenaar. Hij vast tweemaal in de week en betaalt zijn belasting. Dat is geen kleinigheid, want de christenen die dat doen, zijn zeldzaam. Het is ook goed dat hij God bedankt. Alles is dus, zo gezien, in orde. Wat is hier dan verkeerd? Het verkeerde is dat de Farizeeër hier prat op gaat en zichzelf hoogacht, als een uitverkorene, en al het goede toeschrijft aan zichzelf, terwijl hij het van God heeft gekregen. Daardoor blijft er niets over van het goede, enkel zijn dikke opgeblazenheid. Dat maakt hem tot een karikatuur van de echte vroomheid.

En de tollenaar, waar staat die? Het slechte dat van hem gezegd wordt is eveneens waar. Hij blijft op een afstand staan, wat niet zo voorbeeldig is. Hij durft zijn ogen niet ten hemel opslaan en daar heeft hij zo zijn reden voor. Zijn blik is zozeer op het aardse gericht dat hij God niet onder ogen kan komen. Hij slaat zich op de borst, want hij heeft alle reden tot berouw. Hij noemt zich een zondaar en dat is hij ook. God is de enige die hem kan helpen. En !... hij doet beroep op Gods genade. Dat is nu juist de ware religieuze houding.

Godsdienstig-zijn is in eerste plaats een kwestie van genade. Wie dat beseft en zich daarnaar instelt staat op de juiste wijze tegenover de rechtvaardige

God. Wie dit niet beseft wordt aan zichzelf overgelaten en gaat verloren. Zelfheiliging bestaat niet. Er is alleen heiliging door de Ene Heilige God. De gelijkenis met de farizeeër is ook een vermaning voor al wie gevaar loopt te vervallen in een mechanisch handelen, in een routine-gedrag. Men moet God met eerlijke innerlijkheid dienen. Anders wordt het zelfbedrog. De gelijkenis met de tollenaar is een troost voor al diegenen, die zich hun ‘vér-weg-zijn’ van God, hun zondigheid, hun voortdurend falen, hun zwakheid en onvolmaaktheid bewust zijn. Een eerlijke bekentenis van hun feitelijke toestand opent voor die personen de weg naar het heil.

Wij hebben allen iets in ons van de tollenaar, maar meer nog van de farizeeër, en dat is gevaarlijk. Onthouden we uit dit Evangelie de woorden van Christus: *“Wie zich verheft, zal vernederd worden, en wie zich vernedert zal verheven worden”*.

Dit evangelie over de Farizeeër en de tollenaar is een prachtvoorbeeld om ons aan te manen tot nederigheid. *“Zalig de nederigen van hart, want zij zullen God zien”*. De Farizeeër heeft zich door zijn gebluf dat hij heel getrouw is aan de Wet en dat hij rechtvaardig is, de verwerping van God op de hals gehaald. De tollenaar weet dat hij onwaardig is, een zondaar. Hij blijft staan achter het eerst geroepen volk van Israël. En zie, God aanhoort met barmhartigheid zijn belijdenis aan.

Hoogmoed is steeds zwakheid en nederigheid geeft steeds kracht. Het geheim van de kracht van de christen ligt in de nederigheid die hem bezielt. Hoe nederiger men is, hoe ontvankelijker men is voor de werking van God in de ziel. Alles wat goed en schoon is in ons kan slechts langs de weg van de nederigheid gedijen en groeien. *Jaargang homilies E.H. V d Voort 2011*

Feest Onze Lieve Vrouw ter Sneeuw - 5 augustus

De Romeinse basiliek Santa Maria Maggiore werd in het jaar 358 gebouwd op de plek die de Maagd Maria zelf had aangewezen door het er in een gloedwarm augustus te laten sneeuwen. Vandaar die naam.

Feest van de Gedaanteverandering – 6 augustus

“Toen werd Hij voor hun ogen van gedaante veranderd. Zijn gezicht straalde als de zon...en uit de wolk klonk een stem: *“Deze is mijn veelgeliefde Zoon, in wie Ik mijn welbehagen heb; luistert naar Hem.”* Evangelie Mattheus , 17, 2 en 5 “Hij is de afstraling van het eeuwige licht...”

Wijsheid 7 ,26

Verantw. C.C

Foyer(HUIZE) Marthe Robin vzw.

Kapelsesteenweg 208 • 2930 Brasschaat

T: 00(32) 03 645 14 67 • E: foyer.marthe.robin@skynet.beW:

www.foyermartherobin.net info@huizemartherobin.net